

Milyen bajom van Verestóyval és bandájával? Elmesélem, de előbb **teszek egy vallomást.**

Be kell vallanom, hogy amint vénülök, s Papó is vénül, egyre szimpatikusabb nekem. Lehet, hogy a szimpatikus nem a megfelelő szó erre, mert nem tudom azt mondani, hogy felnézek rá, inkább azt kell mondanom, hogy nem érzek iránta gyűlöletet, mint régen. Inkább felebaráti szeretetet érzek iránta, s csodálom egy-két tulajdonságát.

Ezelőtt egy hónappal még jobban rajongtam érte, úgy éreztem, hogy tökös csávó, de aztán rájöttem, csak gyerekes rajongás volt, és mégsem annyira tökös. Inkább félős. Elmondom, mi a bajom vele.

Teszi a hülyét

Még kampány elején írtam neki egy emailt, hogy szeretném végigfotózni egy bukaresti napját. Mit csinál, hogyan él, mivel foglalkozik szenátorunk a nagy román fővárosban.

Írtam neki, hogy gyöngéd leszek, nem az a célom, hogy szétszedjem. Kábé olyanra gondoltam a történetet, mint mikor a nyári választások napján Luki házából tudósítottam, megpróbáltam

egy őszinte emberi történetet átadni, nem piszkálódva. Ha valaki közel enged magához, **beenged az intim szférájába**, nem tudsz durva lenni vele.

Papó megkapta leveletemet, de nem válaszolt igennel. Sőt, nem is válaszolt, **ennyivel huncutabb volt, mint Szász Jenőék.**

Egyszerűen nem válaszolt, tette a hülyét. De ez semmi.

Papót egyetlen egyszer láttam a kampány alatt, [a nagy városházi összeboruláson](#) szerepelt, ahol, meglepetés, nem lehetett kérdéseket feltenni. Kapják be! Kampány az, ahol nemhogy a választók, de még az újságírók sem beszélhetnek a politikusokkal? Ez van, elvágják magukat tőlünk, ők egy külön kaszt, már nem közölünk való emberek.

Félnek saját választópolgáraiktól.

Van is okuk rá. Miért?

Elmesélem, mire emlékszem az elmúlt néhány évi munkásságukból:

megemelték a saját fizetésüket, nyugdíjukat, akármijüket, mindenüket. S közben levágták az asszony gyereknevelési pénzét. S jönnek választási programjukban, hogy a család így s a család úgy, ígéretnek mindenfélét, hogy milyen jó lesz nekünk. Eddig hol voltak? 26 évig hol voltak? Ők ott voltak eddig is.

Mindent megszigorítottak, leszabályoztak, elkomplikáltak, **lassan élni sem lehet**, nem hogy dolgozni. A tanügy és az egészségügy egyre rosszabb. Ők cseszték meg az erdélyi családokat, majd ők győzték meg őket négyévente, hogy

pecsételni kell, muszáj, hogy jobb legyen.

S az erdélyi családok felöltöztek székely ruhába, s pecsételtek. De nem lett jobb.

Ugyanígy az etnikai feszültséggel. Jönnek, hogy mekkora a feszültség, hogy muszáj elmenni szavazni, mert ha nem jutnak be, akkor **lenyelnek minket a románok.**

Aztán eldicsekszik, hogy egyik-másik politikusunk milyen jó kapcsolatot ápol valamelyik román párttal. Hogy milyen jó baráti viszonyok vannak köztük, sőt, üzlettársak is. S aztán jön a

kampány, a román üzlettársak kampányolnak a magyarellenes dumával, ők pedig megvédenek minket a nagy magyarellenességtől.

Aztán négy évig újra lehet Bukarestben barátkozni. Papó oda épített magának házat, ott él, valószínűleg több a román barátja, mint a magyar, a titkosszolgálatot felügyelő bizottságnak alelnöke, s akkor én küldjem oda szavazatommal, hogy megvédjen minket a románoktól? Hogy?

Félelemre van építve kampányuk, már évtizedek óta

A románok a skalpunkat akarják minden választási évben, és csak Ők tudnak megmenteni minket. Az emberek félnek.

Készítettem [egy videót kedden a piacon](#), az emberek kilencven százaléka fél. Háromnegyedük annyira fél, hogy nem is mer nyilatkozni semmit. **Tabu**

téma lett a székelyeknél a politika,

a legtöbb ember csak annyit mer beszélni róla, hogy el kell, hogy menjünk szavazni, s kész.

Felhív édesanyám telefonon, s összeveszünk, mert szerinte hülye vagyok, hogy nem látom **a nagy románveszélyt.**

Én pedig nem tudom megmagyarázni neki, hogy a nagy románveszélyt azoknak a magyar politikusoknak köszönheti, akiket ő küldött oda félelemből. Nem tudom megmagyarázni neki, hogy az átlagromán jobban utálja a folyton kormányon lévő RMDSZ-t, mint engem, magyar embert.

S akkor miért küldjek békíteni egy olyan valakit, akit jobban utálnak, mint engem? De egyébként is, **miért küldjek békíteni egy olyan valakit, akinek célja, hogy feszültség legyen?** Mert az RMDSZ-nek célja, hogy magyarellenes hangulat legyen. Minél nagyobb az etnikai feszültség az országban, annál nagyobb a magyar szavazókedv, hogy odaküldjünk valakit, aki megvéd minket, érdekeinket. S ez egy ördögi kör, ezért ne csodálkozzunk, ha úgy érezzük, évről évre nő a magyarellenesség, vagy egyre jobban ömlik a magyarellenes szenny a tévékből. Csak Papó és román barátai dolgoznak, semmi pánik.

Inkább pecsételek egy becsületes románra

Van ebből kiút? Nem tudom. De megpróbálkozom. Egy barátom jelezte múlt héten, hogy immár van választási lehetőség. Van egy új párt, amelyik normálisabb.

Látszik, hogy nincs tévém, s hogy egy zsúfolt ősz van a hátam mögött, sok melóval, házépítéssel, mert nem tűntek fel ezek nekem. Úgy hívják őket, hogy USR, Uniunea Salvați România. Picit vicces a nevük, és ők is picit viccesek.

Ez a párt nagyrészt civilekből áll össze, **javuk sohasem poltizált eddig**, és inkább olyan aktivista fajták, mint én. Lehet, hogy ezért szimpatikusak nekem, mert hasonlítanak hozzám. Hiszik, hogy lehet jobb az életünk, és **nem csak hisznek, hanem tesznek is ezért**, minden lehetséges módon. Nem félnek kimondani a dolgokat, és nem félnek szembemenni a rendszer tunyaságával, korruptségával, langyosságával. Többük ismerős már, van, akivel találkoztam ilyen-olyan akciókon, például palagáz-ellenes kerítésbontáson, de van olyan is, akit a hírekből ismerek.

Ehhez a társasághoz kapcsolható az utóbbi évek korrupcióellenes mozgalma, a bukaresti és kolozsvári megmozdulások, és rengeteg jó projekt. **Jó embereknek tűnnek, rájuk fogok szavazni.**

Sajnos, Hargita megyében még csak képviselőjelöljük van, szenátorjelöltjük nincs, de a képviselőjelöltjük az magyar, így még csak nemzetiségi dilemmáim sem lesznek. És egyébként is, ha román is lenne, bármikor szívesebben pecsételnék egy becsületes románra vagy cigányra, mint egy bizonyítottan gazember magyarra.

Várom már, hogy a magyar politikai pártok emberei ujjal mutogassanak rám: ő a nemzetáruló, aki román pártra szavazott. Állok elibe! Magyar vagyok, és **magyarságom legbiztosabb jele, hogy elegendem van a tolvajokból és a csalókból**, főleg a magyar tolvajokból és csalókból. Mutogassanak ezek inkább magukra. Értsék meg, nem fogok sem Verestóy harácsolására, sem Spága Zsóti megélhetésére pecsételni. De Tőkés hatalomvágyára sem pecsételnék. Nálam lejárt a nemzeti alapon való politizálás ideje. Fontos számomra a nemzet, pont ezért fáj, ha szétzüllesztik.

A cél nem az, hogy megosszuk az embereket bármilyen alapon, hanem az, hogy jobb legyen az

életünk, mindnyájunknak, magyaroknak is, románoknak is. Az életünk akkor lesz jobb, ha nem lesz magyar érdek és román érdek, hanem emberség lesz, igazságosság és becsület.

Jó, tisztában vagyok veled, hogy ez egy utópia, soha nem fogjuk elérni, de legalább az elbillent mérleg nyelvét picit visszább lehet billenteni. Úgy érzem, elég sok hasonló gondolkodású ember van az országban, bízom benne, hogy ereje is lesz a pártnak, és picit gyógyítja ezt a gennyező, fekélyes állapotot.

Nyugi!

Lehet, hogy tévedek, megeshet, hogy nem válnak be ezek az emberek. De a tévedés a legjobb út a tanulás felé. **Aki fél a tévedéstől, sohasem fog előre lépni.** Na de nyugi, nem fogok nagyot tévedni, ebben biztos vagyok, semmiképp sem fogok akkorát tévedni, mintha az RMDSZ-es befőttre szavaznék.

Ja, s még valamit akarok mondani: Nyugi! Az RMDSZ nem fog kiesni a parlamentből. Tudom, mindenkit azzal ijesztgetnek, hogy ha nem megyünk el pecsételni elegen, kiesnek, és mi érdekképviselő nélkül maradunk. **Ettől nem kell félni**, bebiztosították magukat. Ez legyen a kulcsszó: nem kell félni!

Nem kell félni!